

pensionskasse“, får tillagt pensionsanciennitet fra 1. oktober 1951 på vilkår, at tilbagekøbsværdien af den for ham i „Lægernes pensionskasse“ tegnede forsikring overføres til statskassen.

Til 529.

Dr. med. Poul Bjørndahl Astrup, der er født 14. august 1915, blev 1. oktober 1954 udnævnt til laboratorieoverlæge ved rigshospitalet.

Udover sin kliniske uddannelse har han i 4 år været videnskabelig assistent ved Københavns universitets biokemiske institut og har i henholdsvis 17 og 2 måneder været assistent på Sallgrenska Sjukhuset i Göteborg. Han har desuden i flere år været konsulent i klinisk kemi og laboratorieteknik ved forskellige hospitaler.

Siden 1. august 1949 har den pågældende været ansat som 2. reservelæge ved henholdsvis „De gamles By“ og Blegdamshospitalet, og fra januar 1952 til sin ansættelse ved rigshospitalet har han virket som laboratorieførstander ved Blegdamshospitalet, hvilken stilling ikke var forbundet med pensionsret.

Under hensyn til, at denne virksomhed har dannet forudsætning for hans udnævnelse til laboratorieoverlæge ved rigshospitalet, og til, at han i tiden 1. april 1946 til 31. december 1951 har indbetalt pensionsbidrag til „Lægernes pensionskasse“, findes det rimeligt at tillægge ham pensionsanciennitet fra 1. januar 1954 på vilkår, at tilbagekøbsværdien af den for ham i „Lægernes pensionskasse“ tegnede forsikring overføres til statskassen.

Til 530.

Overlæge Erik Freiesleben, der er født 28. juni 1917, blev 1. august 1954 udnævnt til overlæge ved rigshospitalets blodbank.

Udover sin kliniske uddannelse har den pågældende i 9 år gennemgået serologisk specialuddannelse på statens seruminstitut (assistent ved blodtypeafdelingen 1. april 1945, honorarlønnet laborator 1. oktober 1953 og tjenestemandsansat laborator 1. april 1954). Endvidere har han i en årrække været blodtypeserologisk konsulent ved rigshospitalets fødeafdelinger samt sekretær i sundhedsstyrelsens og indenrigsministeriets permanente blodtransfusionsnævn.

Under hensyn til, at denne virksomhed har dannet forudsætning for den pågældendes udnævnelse til blodbankoverlæge, og til, at han i tiden 1. april 1946—30. september 1953 har indbetalt pensionsbidrag til „Lægernes pensionskasse“, finder man det rimeligt, at der tillægges ham pensionsanciennitet

fra 1. juli 1952 mod overførsel til statskassen af pensionsforsikringens tilbagekøbsværdi.

Til 531.

Sygeplejerske frøken Helga Christiansen, der er født 21. september 1912, har været ansat i tjenestemandsstilling ved rigshospitalet fra 1. oktober 1942 til august 1946, da hun trådte udenfor nummer og senere afskedigedes efter ansøgning som følge af, at hun havde taget stilling i udlandet.

18. august 1950 genantoges den pågældende som privat sygeplejerske ved rigshospitalet og ansattes som sygeplejerske på prøve 1. december 1950 og som honorarlønnet sygeplejerske 1. oktober 1951. Den 1. juni 1954 er den pågældende genansat som tjenestemandsansat sygeplejerske ved rigshospitalet.

Det foreslås, at den pågældendes tidligere tjeneste ved rigshospitalet som sygeplejerske på prøve, jfr. tjenestemandsløvens § 6, stk. 8, samt tjenesten som honorarlønnet sygeplejerske medregnes ved fastsættelsen af lønningsancienniteten under hensyn til, at fastansættelsen er udskudt som følge af hendes helbredstilstand. Endvidere foreslås hendes forudgående tjeneste i tjenestemandsstilling ved rigshospitalet i tiden 1. oktober 1942 til 31. august 1946 medregnet.

Den forhøjede lønningsanciennitet bør dog gøres betinget af, at der sker efterbetaling for tjenestetiden som honorarlønnet sygeplejerske 1. oktober 1951 til 31. maj 1954 af ekstraordinært bidrag til dækning af forøget risiko for sygelighed, jfr. tjenestemandsløvens § 13, stk. 6, idet genansættelsen som tjenestemand er gjort betinget af ydelse af et sådant bidrag.

Til 532.

Professor, dr. med. Poul Flemming Møller, der er født 22. januar 1885, har forud for sin ansættelse som tjenestemand ved Københavns universitet siden 1911 været ansat ved forskellige hospitaler, i tiden 1920—32 som chef for Frederiksberg hospitals røntgenklinik. Den 1. marts 1930 blev han udnævnt til docent i radiologi ved Københavns universitet; docenturet blev ved normeringsloven for finansåret 1936—37 omdannet til det nuværende professorat i radiologi.

Under hensyn til den langvarige videnskabelige uddannelse, der har dannet forudsætning for den pågældendes udnævnelse til professor, må man finde det rimeligt, at der i henhold til tjenestemandsløvens § 55 tillægges ham pensionsanciennitet fra 1. februar 1927, således at han ved afgang som 70-årig vil kunne opnå højeste pension.